

عنوان مقاله:

صفت تفضیلی در حوزهی کسرهی اضافه

محل انتشار:

پژوهش های زبان شناسی، دوره 5، شماره 9 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

علی درزی - دانشگاه تهران

لیلا قدیری - دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

در این مقاله، ضمن معرفی حوزهی کسرهی اضافه و پذیرش تحلیل معظمی (۱۳۸۵)، با قائل شدن به گروه درجه در زبان فارسی، به مقایسهی دو فرضیه در خصوص ساخت درجه در صفات تفضیلی این زبان میپردازیم. بر خلاف نظر کندی (۱۹۹۹) که معتقد است گروه درجه [DegP] در درون فرافکن مستقل خود گروه صفتی را به عنوان متمم میپذیرد، به پیروی از جکنداف (۱۹۷۷)، هلان (۱۹۸۱)، هایم (۱۹۸۵)، مک کاوی (۱۹۹۴) و هازوت (۱۹۹۵) گروه درجه را در جایگاه مخصص گروه صفتی در زبان فارسی در نظر میگیریم که هستهی صفت، گروه حرف اضافه ای با هستهی "از" را به عنوان متمم خود پذیرفته است. آنگاه با قائل شدن به این که هستهی گروه درجه دارای مشخصهی قوی و تفسیر نا پذیر [Adj] هست، در نحو آشکار هستهی گروه صفتی را به خود جذب میکند تا مشخصهی [Adj] خود را بازبینی و حذف کند. بدین ترتیب فرافکن درجه، خود در درون فرافکن گروه صفتی قرار میگیرد و همراه با آن وارد حوزهی اضافه میشود.

کلمات کلیدی:

ساخت اضافه، صفت تفضیلی، فرافکن درجه.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1361225>

